

podniku. Objednal jsem želví polívku, telecí stejk *à la daubinoise* s chřestem a míchaným salátem, dokonce i zákusek, vanilkovej krém, ovoce a sýr, a když jsem žádal o účet, nechal jsem si ještě honem donést doutník, ačkoliv nekouřím. Libby, která se jídla sotva dotkla, seděla bledá, rty sevřeny, a bezmocně očekávala hrozící osudnou ránu. Jenže pak...“

Jossele požádal o druhou sklinku vody. Bylo vidět, že mu dělá potíže se nesesypat. Hlas mu zněl sísněně.

„Pak jsem v panickým strachu zařval, že chci účet, protože v tom okamžiku vešla do lokálu ta zrudá, prodavač, nabízející lidem pohlednice. Pohlednice uprostřed noci! Uvidět ho a přivolat bylo pro Libby dílem vteřiny. Koupila tři pohlednice úhrnem za libru dvacet, zatímco já jsem za ten kulinářskej požitek vysázel na stůl 214 liber. Cestu domů autobusem vyřídila zase ona. Ale to není všechno. Když jsem ji chtěl u domovních dveří políbit, tak mě od sebe jemně, ale energicky odstrčila. „Nech si to, Jossele,“ řekla. Právě z tohoto důvodu nechci, aby za mě někdo platil.“

Po pádu

Vědecké pojednání

Jak známo, strkat si potravu do pusy rukou zavrhlо lidstvo už před mnoha stoletími a lehkovazně se rozhodlo používat přiborů. To rozhodnutí proměnilo jídlo v obřad, který je po všech stránkách nepohodlný a zdlouhavý. Pak-liže člověk i dnes občas při požívání potravin použije svých pěti šikovných prstů, učiní tak, jen když je sám a nikdo ho nepozoruje, anebo když kašle na to, že ho někdo pozoruje. Ta pětice lidských prstů je prostě daleko pohyblivější a jistější než například čtyři neohledné hroty vidličky.

A nešikovné přibory nesou vinu na tom, že dodnes není rozřešen palčivý problém, jak si poradit s kousky jídla, co nám upadnou.

Nezřídkka totiž dochází k tomu, že nám při přendávání masa z mísy na talíř ukápnou trošku pečeňové šťávy na ubrus, většinou bílý. Tři ze čtyř lidí se v téhle ošemetné situaci zoufale pokusí odstranit skvrnu od šťávy nehtem, nožem nebo nějakým jiným improvizovaným škrabátkem. Většinou postižených bohužel není známo, že za současného stavu vědy se z ubrusů, většinou bílých, skvrna od omáčky žadným dthnutím zlikvidovat nedá.

Co tedy dělat?

Řešení je nabíledni. Omáčkou zašpiněné místo na ubrusu bychom měli před zraký kolensedících, a především před zraky hostitelů skryt a podle toho, jak je skvrna veliká, na ni přesunout talíř, slánku nebo skleničku s tmavou tekutinou, ale rozhodně s tím neotřálet. Takže bude objevena teprve po našem odchodu, kdy už nám můžou všichni laskavě políbit šos.

S podobným, i když poněkud odlišným jevem máme co do činění, když se kousek jídla snese přímo na podlahu. V téhle souvislosti jsou obzvlášť nebezpečné kulinářské pomazánky z rodu margarínů, játrových salámů nebo různých mazacích sýrů, jejichž zvednutí komplikuje poněkud mazlavá konzistence.

Je dostatečně známo, že přilnavost másla přechovávajícího v lednici je malá, a proto tu hrozí nebezpečí, že se máslo snadno sveze z chleba na podlahu. Odstranit kus másla, který právě spadl na zem, je však překvapivě snadné a při trošce odbornosti se dá provést nenápadně. Rozetře se drobnými spirálovitými pohyby podrážky po zemi, takže z něj zůstane sice tvrdší, ale už neidentifikovatelná mastná skvrna. Máslem pomazaná podrážka se dá při

první příležitosti bez problému očistit o některou partii hůňatého koberece.

Když nám upadne játrová paštika, můžeme mluvit přímo o štěstí, neboť její béžová barva se díky nekonečné prozíravosti přírody dokáže přizpůsobit jako chameleon každému odstínu parket.

Zabývat se drobným ovocem je celkem zbytečné. Z přesunutí jednoho vinného zrnka špičkou nohy pod sousedovu židli se už stala samozřejmost.

Nepříjemné je, když člověku upadne na podlahu pomazánka na pevném podkladě. Vezměme si konkrétní případ chleba s marmeládou. Tady máme dvě alternativy: buď upadne chleba na pomazanou stranu, nebo na stranu pomazanou. V obou případech zůstanou na vrstvě marmelády viditelné nánosy něčeho, co tam nepatří. To nám však v žádném případě nezpůsobí potíže. Zvedneme spadlý kousek chleba, dvakrát nebo třikrát na něj pořádně foukneme a našemu žaludku už nestojí nic v cestě, aby se mohl zvednout. Citlivým estétům se doporučuje nanést na původní vrstvu marmelády další, čímž horní plochu opět zarovnáme.

Tohle téma bychom však neměli opouštět, dokud nemáme vyřešenou otázku drobečků.

K trapné situaci, kdy od mateřských koláčů odletí pár satelitů, které se rozmlstí po prostoru, dochází zvlášť při požívání pečiva. Tyhle odštěpky se někdy usadí na ubrusu nebo přímo na parketách.

Nejúspěšnější metoda, jak z ubrusu odstranit čtyři drobečků, je takzvaná hrstová. To se strčí čtvrtina dlaně levé ruky pod okraj stolu a pravá ruka, tvořící půlměsíc, do ní smete drobečky. Další je už hračka. Přehazujeme drobečky v dlani sem a tam tak dlouho, dokud do posledního nezmizí.

Jiná oblíbená metoda spočívá v tom, že drobečky rozfoukáme po stole. Při tomhle však hrozí nebezpečí, že se uprostřed stolu sešikují a vytvoří novou obrannou linii, ačkoliv našim konečným cílem by mělo být dostat je na zem.

Za zmínku stojí koneckonců i tradiční metoda číšnická. Při té máváme ubruskem, máme-li ho po ruce, dokud se drobečky neocitnou ve vesmíru.

Kapitola o pečivu nemůžeme uzavřít, aniž bychom se věnovali krémovým řezům. Při jejich požívání se totiž můžeme stát, že z nich vyhřezne trocha krému, která při dopadu na podlahu vydá hlasitý plesk, a tím ohrozí nenápadné odstranění. Krémový řez je totiž moučník imperialistického charakteru. Pudinková náplň mezi čtyřlůbkovými lístkového těsta má tendenci překročit i při nejmenším stisku prstů své přirozené hranice.

Proto bychom se měli v případě krémových řezů řídit příslušnými opatřeními.

Při jejich konzumaci je asi nejjistější stlačovat okraj v pravidelných odstupech nataženým prostředníčkem a získanou krémovou hmotu neprodleně dopravovat do ústní dutiny.

Optimální řešení by bezesporu bylo krémový řez pozřít na jedno pořádné kousnutí. Tenhle postup však závisí na schopnostech těch kterých úst.

Tím jsme se dostali na konec našeho vědeckého pojednání o jídle, které nám upadlo.

Materiálu byly hory, místa málo. Snažil jsem se, seč jsem byl, načtnout hlavní linie a neutopit se v podrobnostech. Pakliže můj průzkum pomůže být jedinému čtenáři, nepodstoupil jsem ho nadarmo. Děkuji všem za kromobýčejnou trpělivost.

